

som jeg har beregnet Statstilskuddet til, og give 3 Kr. ud for hvert Medlem i Honorar til Løgen, det bliver et Spørgsmaal. Mange Sygekasser, særlig de mange, der hidtil kun have ydet vedkommende Benge, ville vistnok betænke sig paa at søge Anerkendelse, og ster dette, at de ikke søge Anerkendelse, opnaar man ikke Hensigten med Loven, som er at bringe Sygekasserne frem og særlig bringe dem frem, hvor de ikke tidligere have været. Jeg trøster mig i øvrigt med den foreslaede ny § 19, der foreslaar: „Afvigelser fra de i §§ 17—18 indeholdte Bestemmelser, som forinden Lovens Stadfæstelse maatte være fastsatte i en Sygekassers Vedtægt, skulle dog ikke være til Hinder for, at Anerkendelsen kan meddeles, naar Afvigelsen efter indhentet Erklæring fra Kommunalbestyrelsen paa det Sted, hvor Klassen hører hjemme, efter de forhaandenværende Forhold findes tilraadelig“. Denne ny Paragraf indbringer jo de alt bestaaende Sygekasser en vis Frihed til at ordne sig gennem deres Vedtægter paa en Maade, som de nogenlunde kunne være tjente med.

Efter hvad jeg saaledes har udtalt, ville ærede Medlemmer jo kunne drage den Slutning, at jeg ikke ubetinget er en varm Ven af Loven, som nu formodentlig vil blive vedtaget; men i dens Helhed er jeg dog en Ven af Loven, og jeg vil ikke, uagtet den, som sagt, ikke tiltaler mig i enhver Henseende, undlade at give den min Stemme, hvis da ikke Mindretallet, det ærede 5te Medlem for 1ste Kres (B. Knudsens) Ændringer blive vedtagne, hvad jeg dog anser for temmelig sikkert, at de ikke blive. Resultatet for mig er altsaa, at jeg vil stemme imod Ændringsforslaget Nr. 20 og ligeledes mod det Ændringsforslag, der er stillet af det ærede 5te Medlem for 1ste Kres, anbefale Loven til Vedtagelse og stemme for dens Overgang til 3dje Behandling.

Formanden: Det ærede 9de kongevalgte Medlem har Ordet for en kort Bemærkning.

A. Danneffjold-Samsøe: Jeg er bleven gjort opmærksom paa, at jeg fortalte mig i det 3de Ord, jeg sagde før. Jeg nævnedes det 2de Medlem for 9de Kres, men det var min Mening, at sige det 2de Medlem for 11te Kres (Th. Nielsen). Det var kun det, jeg vilde rette.

Th. Nielsen: Efter den udførlige Motivering, den ærede Ordfører har givet af Lovforslaget, kan jeg fatte mig meget kort; men jeg maa dog paa det ærede 1ste

Medlems for 3dje Kres (Chr. Nielsens) og egne Vegne gøre nogle Bemærkninger til et Par Punkter, hvor vi have et noget afvigende Syn eller en noget afvigende Opfattelse fra den, som Flertallet har gjort gældende. Det gælder saaledes Ændringsforslag Nr. 14, hvor Statskassens Tilskud begrænses. Vi havde selvfølgelig helst set, at man var bleven ved Folketingets Affattelse, saaledes at det var vedblevet at være ubegrænset. Det kan ikke nægtes, at der ved den her foreslaede Affattelse kan komme nogen Uregelmæssighed til Stede, naar den Tid kommer, da den halve Million ikke længer slaar til. Det kan maaske komme til at standse Sygekassernes Bevægelse noget. Smidlertid trøste vi os med, at selv om alle de Sygekasser, som nu ere, saa Anerkendelse, saa vil dog den halve Million utvivlsomt mere end strække til. Men der vil vel ikke være Tale om, at alle Sygekasser kunne saa eller ville have Anerkendelse, og derfor vil der sikkert nok blive betydeligt tilbage. Men selv om de alle fik Anerkendelse, vilde der vistnok blive ca. 100,000 Kr. til overs, som det med et rundt Tal vel vil løbe op til. De skulle have Tid til at udvikle sig, og naar den Tid kommer, da Pengene ere slupne op, og man ser, at Bevægelsen i det hele er gaaet godt, og at den Lov, vi have vedtaget, har været nyttig, saa tvivler jeg heller ikke om, at Lovgivningsmagten til den Tid vil kunne enes om at forhøje Tilskuddet. Det kan endelig ogsaa have det Gode ved sig, at man er nødt til paa ny at tage Sagen under Overvejelse for om mulig at rette en eller anden af de Fejl, som ogsaa den ærede sidste Taler dvælede noget ved. Han var noget utilfreds med, syntes jeg, at det ærede første Medlem for 3dje Kres og jeg ikke vare blevne ved at følge ham. Ja, det kan han maaske have nogen Grund til; men det forekommer mig dog, at det ærede Medlem endte med, at han vilde stemme for Lovforslaget, selv i den Skikkelse, det nu faar, og naar det er Tilfældet, saa er det ærede Medlem jo saa praktisk en Politiker, at naar han ikke kan saa det bedste, saa tager han det næstbedste, idet han erindrer det gamle Ord, at det bedste undertiden kan være det godes Fjende.

Der er dernæst en anden Ændring, som den sidste ærede Taler ogsaa dvælede noget ved, nemlig Ændringsforslag under Nr. 22, hvorefter der skal gives Løgehjælp, naar der ikke er særlige Undtagelser til Stede. Det har jeg ganske vist været betænkelig ved saa vel som min ærede Kollega fra 3dje Kreds, idet vi vel erkendte, at det kunde være vanskeligt for uformuende Folk at